
DIPUTACIÓ A L'AIRE!

* Butlletí de la Secció sindical de la CGT *
Tercera època | Número 2 | 4rt Trimestre 2013

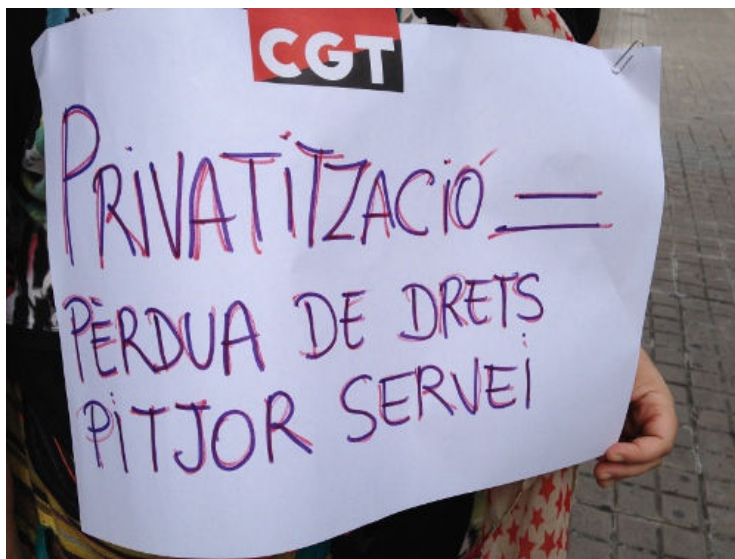

Llegiu-lo, comenteu-ho, difoneu-lo, feu-ne còpies, pengeu-lo als suros... FEU-LO VOSTRE!

QUÈ PASSA AMB LA BUGADERIA DEL PAVELLÓ NORD DE MUNDET?

Com ja és ben sabut, la Diputació està fent els tràmits necessaris per tal de privatitzar (ells diuen "externalitzar") el servei de bugaderia del Pavelló Nord de les Llars Mundet. Ens diuen que ho volen fer perquè la caldera ja és molt vella i tot i que reconeixen que funciona bé i si es fa malbé en un futur proper, és de preveure que no es trobaran peces de recanvi....

El servei de rentat de la roba, tant la personal com la dels llits, s'està prestant amb recursos propis des de la creació de la residència per a gent gran de les Llars Mundet i a plena satisfacció de les persones usuàries. En aquesta tasca hi treballen actualment entre bugaderia i cosidors, 11 companys i companyes.

L'aspecte del manteniment, i si pot ser l'augment, dels llocs de treball és vital per al nostre sindicat i, pensem, pel conjunt dels treballadors. Però no és tracta només d'això, es tracta també d'intentar aturar l'espoli d'allò que és públic: nosaltres seguim sense resignar-nos a que el diner públic amb el que entre tots i totes paguem serveis públics de qualitat, passi a mans privades que, com tothom sap, tenen com a primera missió obtenir beneficis. Aquesta missió passa per sobre de la dignitat de l'ocupació que ofereixen i, per suposat, de la qualitat del servei que presten. Ens podem trobar, com de fet es troben residències i hospitals que tenen el servei de bugaderia privatitzat, amb pèrdues i canvis de peces de roba de les que ningú se'n fa responsable. Qui li explicarà a una persona gran ingressada a la residència geriàtrica que tal o qual peça de roba a la que tenia agraïment, s'ha perdut?.

I tot aquest daltabaix per què? Per estalviar diners?, vegem els comptes que fa la pròpia Diputació: El dia 1 d'agost d'enguany publicarà al BOP la convocatòria per tal que es presentessin empreses al concurs per a l'adjudicació del servei. Si anem a la part

econòmica del document (<https://bop.diba.cat/scripts/ftpisa.asp?fnew?bop2013&08/022013019578.pdf&1>), observem que la diputació està disposada a pagar en dos anys la "friolera" de **968.338,80 €**, és a dir, **484.169,40 €** a l'any. Davant la "dimensió" de la xifra, varem preguntar a la Diputació quant costaria canviar la caldera i instal·lar-la atenent a les més actuals normatives de seguretat. La seva resposta va ser que una nova caldera costaria 70.000 €, la seva instal·lació 70.000 € més i el manteniment (cosa que potser no caldria ja que el recinte Mundet compta amb una capacitada brigada de manteniment que s'està fent càrrec des de fa temps de l'actual caldera), costaria 15.000 € anuals. Això suma **155.000 €** al 2014 i uns eventuals 15.000 € els anys successius. Davant les xifres no calen comentaris.

A què respon doncs aquest pla de la Diputació?. Nosaltres no trobem cap altra explicació que la que ja hem apuntat més amunt: Els polítics i els gestors de les administracions ja fa temps que transfereixen diner públic a empreses privades. Ara, aprofitant la crisi i la falta de resposta per part del conjunt de treballadors i treballadores, tenen molta pressa per a afavorir el capital privat i, de passada anar precaritzant el sector públic. La Diputació no vol ser menys. En el cas que ens ocupa, diuen que mantindran els interinatges, però la gent que està en borsa del Personal Auxiliar tindrà gairebé impossible obtenir uns mesos de contracte. Si desapareix un servei, tard o d'hora sobra gent.

Els ho permetrem? No som capaços de mirar al nostre voltant i veure una mica més enllà del nostre nas? Pensem potser que no ens tocarà a nosaltres?

(Lola)

AIXÍ QUE LES VAGUES NO SERVEIXEN PER RES, OI?

L'afirmació segons la qual "les vagues no serveixen" forma part del característic argumentari esquiol. Com altres arguments similars, és un justificant de la pròpia insolidaritat i un reconeixement de l'assumpció del discurs de l'enemic de classe. Sovint, a més, s'acompanya de retrets vers "vosaltres, els sindicats", que fins i tot s'han pogut sentir en assemblees de treballadors/es aquí a la Dipu. En la mesura en què la pràctica dels sindicats majoritaris mereix aquesta mena de crítiques i retrets, no hi ha res de dolent en el fet que s'exterioritzin. En la mesura en què aquestes són indiferenciades, tot tendint a ficar en el mateix sac els sindicats burocràtics i domesticats, amb els sindicats assemblearis i combatius, han de ser contestades i rebatudes.

Les vagues no només serveixen, sinó que és l'única arma realment útil de la qual disposem els treballadors i les treballadores per a defensar els nostres drets i assolir-ne de nous. La victòria assolida aquests últims dies pels escombriaires i jardineros municipals de Madrid ens reforça, un cop més, en aquesta convicció. Les vagues serveixen, quan es plantegen com una eina per guanyar, no pas per a cobrir l'expedient aparentant que hom lluita quan, en realitat, està acceptant la derrota per avançat. Les vagues serveixen, quan es plantegen com a lluites populars, cercant el suport ciutadà i la solidaritat de classe, assumint la confrontació amb el poder sense complexos. Aquests dies s'ha tornat a demostrar a Madrid, com es va demostrar a les Illes setmanes enrere, amb els companys i companyes docents fent trontollar el govern d'en José Ramon Bauzá. Prenem-ne nota i comencem a posar-nos les piles tots plegats. Aviat haurem d'enfrontar una batalla important que afectarà al conjunt del sector públic local, i fóra bo que l'encarèssim amb decisió i amb voluntat de guanyar.

(Josep)

VA DE CÀRRECS

A començament d'aquesta legislatura, a partir de les darreres eleccions municipals, amb el canvi de governants a la Diputació i en el context de crisi existent, no se'ls hi va acudir millor idea als nous responsables de la Diputació de dir que la institució s'havia d'aprimar. Doncs bé, s'ha passat de tenir un diputat president d'Àrea en alguns casos a tenir-ne 3, amb els corresponents coordinadors, assessors... S'ha passat de 40 i escaig càrrecs eventuais (polítics posats a dit) a tenir-ne 63. Al conjunt de la Diputació es comptabilitzen almenys 138 assessors, a l'entorn de gerents, diputats... sense estar clara la seva tasca, i a vegades sense feina, persones amb sous elevats, provinents sovint d'altres responsabilitats i que no tenen un lloc assignat a l'organigrama.

Així no s'aprima la Diputació ni es respecten els principis d'igualtat, mèrit, publicitat i transparència.

(Feliu)

QUÈ SE N'HA FET DE LA CAIXA D'ESTALVIS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA?

La Fiscalia anticorrupció de Barcelona ha denunciat "pressumptes irregularitats i utilitzar els fons d'una entitat amb connotacions i transcendència públiques, en benefici propi, amb perjudici clar per l'entitat" amb elevades retribucions de la cúpula de Catalunya Caixa, més de 4 milions de sou anual, a banda de les dietes i amb blindatges milionaris, en temps de plena crisi econòmica i rebent ajudes públiques, diners dels nostres impostos. El jutge l'ha admès i investigará als 54 integrants del Consell d'Administració.

L'entitat va ser intervinguda pel FROB, que hi va injectar 3.000 milions d'euros de les arques públiques, que ja dona per perduts, la va nacionalitzar passant a controlar el 100% i en lloc de convertir-la en banca pública la vol vendre, però el procés de moment s'ha aturat, els possibles interessats a comprar Catalunya Banc el valoraven en zero euros, i encara demanaven a l'Estat una nova injecció. Ara s'està parlant d'un rescat per part de l'estat amb diners europeus, que graven sobre tots nosaltres, de fins a 11.000 milions d'euros més i posar-la de nou a la venda. Ja es veurà si amb això n'hi haurà prou.

Els gestors tant exageradament remunerats de Catalunya Caixa van promoure operacions financeres d'alt risc i especulatives, del tot innecessàries i que no responien als valors que corresponen a una entitat d'estalvi i social com una Caixa.

On han estat els organismes de control, les autoritats que haurien de vetllar pel correcte funcionament d'aquestes entitats i la pretesa bona gestió dels responsables de la mateixa? Quan ja era notòria la bombolla immobiliària i els riscos que suposava, ningú va actuar ni parar el disbarat.

Davant l'alarma social per les retribucions milionàries d'aquests directius causada en molt bona part, per les males pràctiques bancàries i per l'impacte que ha representat haver rebut fortes injeccions de diner públic mentre la ciutadania pateix les retallades pressupostàries, el Govern central va anunciar el febrer del 2012 uns límits als sous dels alts directius de les entitats directament controlades pel FROB, com és el cas de Catalunya Banc, de 300.000 euros anuals, no es va aprovar fins a finals d'agost.

Catalunya Caixa no està respectant els acords signats per ella mateixa amb associacions d'afectats per la hipoteca, prenent quedar-se ara els pisos que no paguen l'hipoteca i els de les persones avaladores si en tenen, incomplint el dret a l'habitatge que acceptava en els convenis signats.

Ara el FROB vol aplicar al personal un ERO i pretén acomiadar a 2.453 persones, aplicant el mínim legal, per sota del que ha fet amb altres entitats nacionalitzades, tancar 450 oficines (s'ha de desprendre de totes les oficina fora de Catalunya) i retallar el sou de la resta de la plantilla un 15%. Amb les mobilitzacions, jornades de vaga i la negociació, s'ha rebaixat el nombre de persones afectades per l'ERO i s'han equiparat les indemnitzacions a les de les altres entitats intervingudes.

Està per veure com seguirà Catalunya Banc, però el que és segur és que s'ha perdut una entitat on la Diputació de Barcelona i el personal tenien una forta representació, amb uns valors de servei al territori i a l'economia local, que el centre de decisions estava aquí i que disposava d'una important obra social.

(Feliu)

TEMPS DIFÍCILS PER AL SECTOR PÚBLIC

El sector públic travessa temps difícils. En els últims temps, ha existit una reducció real de més de 380.000 treballadors públics, sobretot en ensenyament i sanitat.

L'administració Local ha estat l'altra gran afectada, amb una pèrdua brutal de llocs de treball, especialment entre el personal d'oficis. Totes les retallades al Sector Públic s'estan fent sobre la base del cost econòmic, la qual cosa està provocant una privatització brutal, no solament a Espanya, també a Europa. I per desgràcia, també hem observat interessos particulars en aquestes privatitzacions, s'ha obert una nova via de corrupció.

En quant a les retallades de drets en l'àmbit del Sector Públic, amb més de 7.000 convenis vigents, cada negociació que s'està realitzant està suposant la desaparició de multitud de clàusules de millora, ja siguin econòmiques, socials o laborals. La negociació col·lectiva s'ha convertit en una espècie de monòleg econòmic, que repeteixen els gestors com una espècie de "mantra", amb la finalitat de justificar aquestes retallades.

Hi ha desenes de milers de treballadors per sota dels 900 €, cosa inaudita fins fa poc, la qual cosa està suposant un problema greu, no solament familiar, també econòmic, ja que nombrosos col·lectius d'empleats públics no poden arribar a fi de mes, col·laborar a la

subsistència d'altres familiars en atur o pagar els seus deutes (hipoteques, préstecs, etc.).

Les retallades i successives congelacions han estat elevades, i en total en el període comprès entre 2001 al 2012, els empleats públics hem perdut un total de 26,3%.

El futur a curt i mig termini és molt NEGRE. L'afany liberalitzador és total, no importen les persones, solament els beneficis econòmics.

La CGT en tots els àmbits i Administracions Públiques on participa, defensa uns Serveis Públics de qualitat enfront de les privatitzacions, que l'única cosa que estan generant és una elevada precarietat laboral i no aporten cap benefici afegit al ciutadà, ni en reducció d'impostos i/o taxes, ni per descomptat en una millora extra d'aquests Serveis Públics.

(CGT Ajuntament de Premià de Mar)

DISCRECIONALITAT EN LA POLÍTICA DE PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL

No es respecten els procediments establerts ni els principis de transparència, igualtat, mèrit, capacitat i publicitat que marca la normativa.

Amb el canvi de govern i de responsables a la Diputació de Barcelona els hi varem comunicar que era una bona oportunitat per eradicar males pràctiques i evitar el que sovint era (i segueix essent) una agència de col·locació de polítics defenestrats, amistats, familiars i persones afiliades a determinades organitzacions, així ho varem expressar als nous responsables de RRHH.

Però els fets són reveladors de que de nou no es respecten els principis d'igualtat, hi ha places que es cobreixen sense concurs o es convoquen dues vegades sense permetre que la persona interina pugui continuar fins a provisió de plaça en concurs obert. No es respecta l'ordre de la valoració de mèrits ni de les borses de treball. Es redueixen places de funcionaris de diferents nivells i col·lectius, es van deixant vacants sense cobrir, amortitzant places de persones jubilades, carregant cada cop amb més treball a les persones que queden, mentre es va omplint l'organigrama de nous caps i assessors que a vegades no tenen ni feina a desenvolupar.

Ara que es va parlant i esperant la reorganització de l'estructura de la Diputació, torna a ser un bon moment per revisar organigrames, càrregues de treball, funcions, i per fer prevaler un servei públic de qualitat, cobrint amb equitat les necessitats i l'estructura organitzativa a tots nivells.

Volem poder tractar aquestes problemàtiques i poder avançar amb total claredat i transparència en la provisió i consolidació dels llocs de treball, sense designacions prèvies, i no s'hi val a dir que això pertany a l'àmbit d'autoorganització de la Diputació, la corporació la formem tots i totes. És un tema sensible i cal evitar irregularitats que comporten injustícies i exclusions.

(Jordi)

LA PRESENCIA EN LOS TRIBUNALES DE SELECCIÓN

En los tribunales de los procesos de selección en teoría la Junta de Personal propone una persona para formar parte. La realidad es que no hay acuerdo con este procedimiento y es UGT, con el apoyo invariable de CTeC y a veces de CCOO, que propone a una persona que la corporación nombra si cumple los requisitos marcados por el EBEP art. 60 de imparcialidad y profesionalidad, así mismo dice que la pertenencia a los órganos de selección se hace a título individual, no pudiendo ostentar esta en representación o por cuenta de nadie.

El personal no lo interpreta así, normalmente se considera que es el representante sindical y algún sindicato hace y desfa para poner a las personas que quieren, para poder ser en la selección del personal y en un lugar determinado. Estas personas nombradas, a veces han mostrado actitudes beligerantes, interrogando y haciendo sentir mal a la persona candidata si no era de su agrado. Consideramos que si se forma parte de un tribunal a propuesta de la Junta de Personal es para velar que el proceso se hace con total corrección y transparencia, no para examinar y poner en un compromiso a las personas que se presentan.

Nosotros siempre hemos denunciado este hecho y lo volvemos a hacer, si la Junta de Personal tiene derecho a proponer un miembro del tribunal, este ha de ser escogido de forma rotativa y proporcional según pertenezca a la representación de cada sindicato y ser adjudicado aleatoriamente al concurso de selección que toque. No se le vale a elegir los concursos que interesen por parte de un sindicato o querer poner personas determinadas, jefes directos de personas candidatas, se llega al extremo de proponer personas jubiladas cuando anteriormente se había justificado la propuesta y nombramiento de determinada otra persona por la que la persona en cuestión estaba jubilada.

Una vez más se manipulan y se utilizan los instrumentos que deberían garantizar seguridad e igualdad de trato, para hacer lo que le conviene a determinado sindicato.

(Jordi)

¿QUÉ ES UN SINDICATO DE DEBIDO?

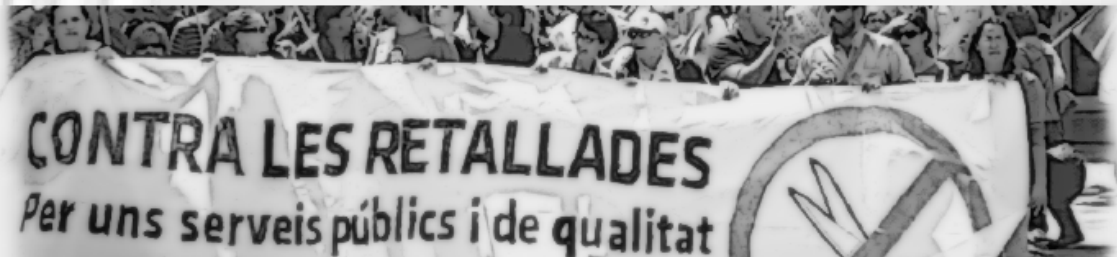
Personas que están ahí para estar? Para dinero? Un sindicato es algo más que tres siglos. Somos pocos, sí, pero gente dispuesta a escuchar, luchar, valorar cada problema, a dejarnos la piel. Por cada compañía que pide nuestro apoyo. Sí, sí, sí... ¿Qué pedimos a cambio? Su apoyo, su confianza. Cuando alguien se apunta a este sindicato no es por medallas y buenas caras, sino más bien al contrario. CGT, hora de enseñar los dientes.

(Héctor)

NO A LA REFORMA LOCAL!

**Defensem els llocs de treball als
ajuntaments i als ens públics locals!**

PASSAT PRESENT

“Recordem, companys, que ja la lletra de “La Internacional” diu en l’original del poeta de la Comuna: “No hi ha un redemptor suprem / Treballadors, salvem-nos pels nostres propis mitjans”, i que és imprescindible que el desig de la gestió de la societat en les nostres pròpies mans, i l’abolició de tot capitalisme, tant burgès com burocràtic, es faci realitat amb l’esforç revolucionari de cadascun dels que lluitem per una societat sense classes ni privilegis.”

(Extracte d’un text del Comitè Permanent de la CNT-AIT a Barcelona, publicat a Solidaridad Obrera, nova època, núm. 3, abril de 1973, pàg. 2. La traducció de l’original castellà és nostra)

Afilia't i contribueix a construir l'ALTERNATIVA SINDICAL a la Diputació de Barcelona!

VOLS CONTACTAR AMB NOSALTRES?

CGT Diputació de Barcelona
Carrer Mallorca 244, 2on 1a
08080 Barcelona

(Ens trobareu al local tots els dimarts i
dijous al matí)

Telf: 934049221
A/e: cgt@diba.cat
Web: <http://www.cgtbarcelona.org/cgtdiba/>

Delegats i delegades:

Josep Garcia: garciavjm@diba.cat
Lola Gutiérrez: gutierrezbd@diba.cat
Susana Larrosa: larrosags@diba.cat
Marisa Juandeaburre: juandeaburm@diba.cat
Cristina Castro: castrocc@diba.cat
Héctor Villanueva: villanuevavh@diba.cat
Feliu Madaula: maulaacf@diba.cat
Víctor Garcia: garciabv@diba.cat